

DEBRECZENI ELLENOR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŐ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Flóttzetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:	
Egész évre	10 ft — k
Félévre	5 ft —
Negyedévre	2 ft 50
Egy óra	1 ft —

Hirdetési díj:

Öt-hasábsopitisor egyzeri beiktatásért 5 kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyilttér 4 hasábsopitisorért 20 kr.

Szerkesztőség és kiadó hivatal
Hely: SIMONFFY-ház a város-házával szemben

HIRDETMEÉNYEK.

Állásajánlatok, pénzek és a kiadás körüli panaszok valamint a lap szellemi részét illető minden közlemények ide intézendők

Állásajánlatok csak ismert kezektől fogadtatnak el.

XII. évfolyam. 1885.

Debreczen. Csütörtök, február 5.

25. szám

Debreczen, febr. 5.

Tegnap számunk már röviden említést tett arról a minden magyar embert mélyen fölháborító esetről, hogy Nagy-Szebenben az esküdtstiek egyhangulag fölmentett két román látítót, kik lapjukban nyíltan hirdették, hogy Magyarországnak el kell veszni a föld színéről és ezélra egyesüljenek a románok és szászok a magyar nemzet minden külső ellenségével.

Az arcátlan vakmerőség nyíltan hirdeti a lázítást a magyar állameszme ellen s a magyar államnak nincs fegyvere, hogy megtorolja s elnémítsa a lázítókat. Az esküdtstiek elé hiába idézi, az esküdtstiek fölmenté őket.

De a fölmentő verdikt, melyet a szebeni esküdtstiek hozott, nem új és nem példátlan. Hasonló esetek fordultak már ott elő, s a vádlottak mindannyiszor diadallal jöttek ki, mint ünnepeit hősök, nem mint elítélt bűnösök.

Az intézményt, mely a közszabadság olta mára volna hivatva, így gyalázzák meg s így használják föl mentőköpnegyül államellenes céljaikra a magyar nemzet ellenségéi. S a magyar nemzet tehetetlen lebilincsel kezekkel kénytelen tűrni, hogy arczul üssék, kigunyolják s nyíltan, nem is rejtekben, kovácsolják ellene gyilkos terveiket.

Ott, hol a nemzetiségi izgalmak ragadták meg a kedélyeket, az esküdtstiek csak arra szolgál ma már, hogy büntetlenségét biztosítsanak a haza ellenségeinek. Mig másutt a magán becsület megrabolónak nyújt mentességet köznévetégtárgyává vált verdiktjeivel, melyek a rágalmozót nem ismerik el bűnösnek. Így vesztette el nálunk hitelét védkép a nemes intézmény, melynek behozatala közhajtas tárgyat képezte pár évtized előtt s melynek oly dicső szószólói voltak egykor, mint Deák, Kossuth. Ma a komolyan gondolkozónak aggdóva kell megállni az elszomorító jelenség előtt, hogy

az esküdtstieki intézmény nálunk nem bizonyítottá be magát életre képesnek. Képzelnék el már most, hogy az esküdtstiek be volna hozva minden büntetési tárgyalásra nézve. Ma még csak azokat mentheti föl, kik tollal harcolnak a magyar állameszme ellen. Akkor fölmentené azokat is, kik fegyverrel kezében törnek a haza ellen. Mert ez a haza nekik nem hazájok, vágyaik őket kifelé vonják s a magyarság megsemmisítése az ő fő óhajtasuk.

— Duvadak pusztítása méreg által
A dudadak országiszerte rendkívüli mértékben elszaporodván, minthogy ez immár közgazdagságilag komoly figyelembe vételt érdemlő bajt képez, a belügyi és kereskedelmiügyi miniszterek közt dudadaknak méreg által leendő pusztítása iránt szükségesnek mutatkozó intézkedések felett tárgyalások vannak folyamatban, melyeknek az előterjesztés képezi alapját, melyet a kérdésre vonatkozólag, egy kész szabályrendeleti javaslatl együtt az országos magyar vadászati védegyelet igazgatósága benyújtott az érdekelte miniszteriumhoz.

Országgyűlés.

Budapest, febr. 4.

A képviselőház mai ülésében az újonczozási javaslat harmadszori elfogadása után a gyámsági és gondnoksági javaslat tárgyalatott, melyet Gáll József előadó tüzetes és beható beszédben indokolt és ismertetett. A javaslat ellen általánosságban senki sem szólt, csak a részleteknél fejlett hosszabb vita, melyben többen vettek részt s módosítványokat adtak be Török Zoltán, Lázár Ádám, Horánszky és Deutsch Lipót, de a ház a javaslat összes szakaszait változatlanul fogadta el a bizottság szövegzése szerint. A megátadott szakaszok védelmére Tisza Kálmán, Teleszky, Pauler és több ízben az előadó emeltek szót.

Következtek a mentelmi ügyek, melyek tárgyalása folytán Simonyi Iván, a ház észrevétel nélkül kiadni határozta. Vaday Andor mentelmi ügyében a mentelmi bizottság azt javasolta, hogy nevezettnek mentelmi joga ne függesztessék fel, mert az iratokban sem a megkereső bíróság illetékessége, sem pedig az ügynek Vadnay Andor személyével összefüggése

nem derül ki. — A tárgyalás megkezdése előtt a ház elnöke tudatta, hogy egy hozzá intézett levélben Vadnay beismervén, miszerint a megkereső bíróság illetékes és az ügy összefüggésben áll az ő (Vadnay) személyével, maga kéri a házat, hogy ez ügyben függesse fel mentelmi jogát. — Porubszky előadó is, eltérőleg a mentelmi bizottság javaslatát, magának Vadnaynak éppen felolvasott levelében felhozott indokokból kéri annak kiadását. De a ház Szalay Imre és Chorin Ferencz felszólalása után az ügy Vadnay levelével együtt visszautasította a mentelmi bizottsághoz újabb tárgyalás és jelentéstétel végett.

Végül Ónody Gézát is kiadta a ház (a Szeffert-ügyben). A szélsőbalról is többen szavaztak a kiadás mellett, bár Olay Szilárd „zaklatást” látott az ügyben s megtagadta Ónody mentelmi jogának felfüggesztését. Ónody kiadása mellett szóltalt fel tárgyalagos érveléssel Krajszik Ferencz. Az ülés végén interpellációk voltak. Orbán Balázs a „Tribuna” igazgatói s a nagy-szebeni esküdtstiek tette interpelláció tárgyává. — Orbán interpellációja közöltetni fog az igazságügyminiszterrel.

Még Grünwald Béla interpellálta a belügyminisztert a lipótszentmiklósi megyeház termének egy panszlá egyesület által való használatát iránt, mely alkalommal nemzet és államellenes tüntetések történtek volna.

Tisza Kálmán azonnal felelt, közhelyeslés közt jelentvén ki, hogy végére fog járni a dolognak s mint sehol, egy különösen a középületekben nem fogja tűrni az államellenes tüntetéseket s bár Grünwald is csak egy vidéki lapból értesült az esetről, ha való, gondja lesz rá, hogy hasonló esetek a jövőben elő ne forduljanak. — Ezzel az ülés véget ért.

Pénteken az appropriato és jövőhétten a felsőház szervezéséről szóló javaslat kerül tárgyalás alá.

Helyhatósági szabályrendelet

A zsbáruskodásról.

Érvényes Debreczen sz. kir. város területére nézve.

1. Zsbáruskodás gyakorlására nem nyerhet engedélyt oly egyén, a ki nyereség vagyból elkövetett büntetést vagy vétségért büntetve volt.
2. Ily egyén, zsbárus üzletben segédnek sem alkalmazható.
3. A zsbárus üzlet a főpiacson egy-

általában nem nyitható s a zsbárus üzlet előtti gyalogjárdára és egyáltalában az utcai téségre semmiféle tárgy ki nem rakható, sem a külső falra ki nem akasztható.

3. §. A zsbárus üzlete állandóan a rendőri hatóság ellenőrzése és vizsgálata alatt áll.

4. §. Ha az eladó személye, vagy eladásra kínált tárgy ellen gyanúok forog fen, a zsbárus erről az illető kerületi rendőral kapitányságot azonnal értesíteni tartozik; különben ennek elmulasztása esetében, a 10. §-ban alább előirt büntetésen felül, még az ily b-jelentési mulasztás folytán megvett és később lopottnak bizonyult tárgyak a beigazolt tulajdonosnak kártérítési követelés nélkül kiadandók.

5. §. A zsbárus üzletben oly új tárgyak, melyeket az üzlettulajdonos rendszeresen készített, vagy készen vesz, nem tartathók.

6. §. Zsbárusok zálogra való kölcsönzéssel bármily alakban teljességgel nem foglalkozhatnak.

7. §. A szerda és szombat napokon tartatni szokott zsbárszármán oly zsbárusok, kiknek rendes üzleti helyiségük van, helyet nem foglalhatnak.

8. §. Azon egyének, kik ezen szabályrendelet életbe lépte előtt ócska ruha árusítására hatósági engedélyt nyertek, csak a zsbárszármán és csak az ennek tartására rendelt szerda és szombat napokon árulhatnak és pedig ott és akkor is egyedül oly tárgyakat, melyek az 5. §-ban körülirttilalom alá nem esnek.

9. §. A zsbárszármán ócskaféléket árulók, a vásárfelügyelőség által szemmel tartandók és ha iparhatósági engedéllyel nem bírnának, ennek kivételére utasítandók, különben a további árulástól eltiltandók, ide nem értvén azon helybeli lakosok, kik a fennálló gyakorlat szerint sajátjüket maguk vagy megbízottjaik által a maguk részére árulattják.

10. §. A zsbárus, ki a jelen szabályrendelet 1. 2. 4. és 5. §. intézkedése ellen vét, az iparhatóság által ipar (kereskedelmi) oktatási célokra fordítandó s 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, — a ki pedig a 6. §-ban foglalt tilalmat megszegi, az 1881-ik évi XIV. t. czikk 24. §-a értelmében büntetetik; sőt az 1884. évi XVII. t. czikk 155. §-a értelmében az iparhatóság a saját területén a zsbáruskodás jogától, előrebocsátott vizsgálat és tárgyalás után, meghatározott vagy határozatlan időre megfoszthatja azt, a kivel oly tények merültek fel, a melyek őt iparának üzése közben a közrendészet szempontjából megbizhatatlannak tüntetik fel.

Forró véré, melyet az emlékezés behevített nem hűtötték le most pénzen vett esőkök s a bor mámor. Innen birom kimagyarozni csak, hogy egészen elkábitotta fejét most a molnárlányra való visszaemlékezés.

Aunyira mégsem kábitotta el, hogy valami feltűnő félrelépést tett volna az erény ösvényéről. Az öreg molnárlány csak annyit nyírt irhatót, hogy Julcsa levelet kapott; s az öreg legény nem tudta bizonyosan, de azt hiszi hogy Halmaitól. A levél után mindjárt látta Balázs, hogy Julcsa rettenetesen izgatott egészen kikelt a kéből, kérdezte is, hogy mi baja? De Julcsa mit sem felelt.

Este felé a ház körül ólálkodni látta Balázs azt a magas sovány fiúkot, a kit már egyszer látott, mikor az öreg mester halála utáni nap levelet hozott a malomba. Megismerte most mindjárt. Olyan furesa boldos képe van ennek a legénynek, hogy évek múlva is rá lehet ismerni. Jó kedve lehetett, mert folyvást nevetett magában. Be nem jött a házba, legalább Balázs nem látta.

Az öreg legény azon véleményben volt, hogy Julcsa ez ember társaságában távozott. Nem látta senki eltávozni; éjjel történt; csak reggel vették észre, hogy kis szobája üresen áll. A boldogtalan leány követte a csábító hívását.

Mikor a malom leégett, ruhának nagy része is ott veszett a lángok közt; a mi megmaradt a kevés közül is alig vitt magával egy pár darab legszükségesebbet.

A falon függött egy kis réz kereszt; még anyjává volt. Azt magával vitte. Két arany karperecz volt az asztal fiókjában; azt itt hagyta. Egy kis papírost tett hozzá, s arra ráírta, hogy ezt bátyjának hagyja.

Másnap reggel Balázs és a fiatal mester

A „Debreczeni Ellenor” tárczája

HOLTOMIGLAN.

Regény.
Irtá: Vértési Arnold.
(Folytatás.)

Bármennyit beszélhetnek az emberek s bármint tehet a jóakaró világ, mely megszokta mindig báluláramlító következetességgel a nőt itélni el: Etlékat nem fogják megingatni. Ha arra számított Halmay, hogy a világ ítéllete kényszeríteni fogja nejt, hogy meghaljon a gyűlölt járom alatt s jó hírnevének fontartása végett visszamenjen az utált férj karjai közé, úgy rosszul számított Halmay s nem ismerte nejt.

Tudtam, hogy a pletyka Etléka föléig fog elhatni s nem hiányoznak bugó férfiak és kegyes szívű asszonyok, kik igyekezni fognak „kibékíteni a meghasonlott házastársat” s eljőnek majd kenetteljes szavakkal, bibliai mondásokkal s a keresztény jámborság egész szótárával, melyet mind kiöntenek a megtérítendő szegény nő fejére. Csak azért félttem e kegyes térítőktől, kik eljönnek az eltévedt juhót visszavezetni az erény ösvényére, mert féltettem Etlékat azon gyötrelmes igazgatottságtól, melyet ez emberek és tisztas asszonyok szavai fognak okozni szegény szelid kicsikéknél.

Megszoktam így nevezni őt. A mi kisikéknél volt ő, jó és ártatlan, mint valamely gyermek.

S most ezt fogja vádolni a világ, erredobják a követ a szigorú erkölcs és keresztény jámborság megkövesült mumiái s velök a képmutatók serege, míg a kegyes férj, ki minden vallásos és emberbaráti társulat buzgó

tagja, előre halad a világ becsülésében, a tisztelben és senki nem vághatja ocsmány arcába bűneit, melyeket senki nem ismer, melyek rejtve vagy feledve vannak.

Abban biztam hogy sokáig nem fogja játszhatni szerepét s előbb utóbb elárulja magát. A jámborság türelmetlen járom lehet nyakán, melyet végre leráz, hogy fölkeresse szilaj, durva élvezeteit. De minden nap inkább meggyőződött arról, hogy ez ember sokáig és rendkívüli kitartással képes játszani szerepét.

Hanem mégsem hihettem, hogy arra számítsam, miszerint neje még egyszer kezét nyujtsa neki. Még mindig azt képzeltem, hogy e látszólagos türelmének csak ijesztés akar lenni szemben velünk.

Az alatt a jámborság gyakorlatában messze előre haladt Halmay. Hosszab gyakorlat által megszokta az ember ezt is és kitűnő előmenetelt tehet benne. Hogy azonban az olvassó a templomok látogatása mellett a világi mulandó örömeit élvezetéről sem feledkezett meg egészen a jámbor férfi, arról nemcsak a meggyőződött az én öreg molnárlányom levele.

Nagyon szomorú volt e levél. Az egy szerű ember lelke teljesen meg van törve leverve s durva kezének vastag vonásain itt-ott meglátszott a reszketegség.

A tüvész óta nagyon megtört ez ember lelke. „Tekintetes uram, az ember hiába küzd a sors ellen, — irá akkor levelében: — ez a becsületes család elvan kárhóztatva, szerencsétlen volt az apa, szerencsétleneknek kell lenni a gyermekeknek is.”

Hiába akartam kiverni fejéből e végzetes erőt, vastag koponyája volt; a mit abba bevett, nem könnyen lehetett kiverni. Következő héten arra híratkozott, hogy

Deák,
fogorvos,
Dr. Guérard ud.
ari tanácsos segéd.
be tévén át a kö.
i. hogy mindennemű
TEGÉSÉGET
vas fogakat
anyagokkal
y. hogy azok hosz.
hatókká maraduak.
fogakat és egész
amerikai légyo.
cs. kir. kizáróla.

padlással,
esett arczokat ki-
beszédre és rágásra
asak.
armily lerakodmány
ogakat kitisztítja.
lett fogakat és
12-ig és d. u. 2-4
emelet, a „Bika”

kalmazást
bök, ügynőkök,
agánzók stb.
és díjcsajjegyek havon-
adással az 1883. évi
ben, foglalkozni óhaj-
g mellett havonként
németre számíthatni.
glikozid megnevezésé-
Társasághoz
esten.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

11. §. Azok, kik zsidó üzetet az 1884. október 1-je előtt szerzett jogositvány alapján folytatnak: — üzetük gyakorlásánál jelen szabályrendelet határozatait szintén megtartani kötelesek.

A foglalkozást közvetítő és cselédszerző üzetekről.

1. §. Foglalkozást közvetítő, vagy cselédszerző ipar gyakorlására nem nyerhet engedélyt oly egyén, a ki a hatóság előtt mint erkölctelen életű ismeretes.

Erkölcstelen egyének ily üzetekben segédi minőségben sem alkalmazhatók.

2. §. Foglalkozást közvetítő, vagy cselédszerző üzetlajdonos tartozik készpénzben vagy biztosítékként elfogadható értékű papirokban 200 forintnyi összeget a házipénztárba mint biztosítékot az iparengedély kiszolgáltatása előtt letenni.

3. §. Az üzleti helyiségben hatóságilag megállapított árszabály tartandó kifüggesztve.

A jelentkezés alkalmával bármiféle díjat szedni tilos.

Az árszabály szerint megállapított díj a tetleges szolgálatba lépéstől számítandó 8 nap alatt esedékes.

A szedhető díjak a következőkben állapítatnak meg:

Árszabály.

1) A cselédek osztályába tartozó és sorolható egyének a sikerült helybe állításért egy havi készpénz fizetésük 10 %-át fizetik.

2) Az első pontban érdeklött cselédek kereső és felfogadó gazdák minden náruk elhelyezett cselédért mindannyiszor 30 krajczárt fizetnek.

3) A cselédszabályba nem sorozható minden más egyének az elhelyezés eszközésért évi fizetésük egy havi készpénzfizetésüknek 5 %-át fizetik.

4) Évi fizetést nem élvező főpincérek részéről az első rendű helyekért 10 frt, a kisebbekért 5 frt fizetendő.

Az ezen árszabályban meghatározott díjaknál többet felszámítani tilos.

5. §. Az üzet, valamint az üzleti könyvek, a rendőrhatalóság által bármikor megvizsgálhatók.

6. §. Cselédet rendben levő cselédkönyv, iparos segédet vagy gyári munkást a törvény kívánalmainak megfelelő módon rendben levő munkakönyv nélkül, és egyáltalánban foglalkozást kereső egyéneket, kellő igazoló okmányok nélkül beszegődtetni tilos.

7. §. Az üzetlajdonos a nála jelentkező egyén erkölcsi viselkedéséről tudomást szerezni és erről a felfogadót híven értesíteni tartozik.

8. §. A már beszegődtött egyént másodszor szerződteni vagy más helyre csábítani, vagy elbocsátás nélkül távozottatni helyet szerezni tilos.

9. §. Az üzetlajdonos köteles minden nála jelentkező és magát kellően igazolt egyének, személyválogatás nélkül helyet közvetíteni.

10. §. Ellenben szigorúan tiltatik, hogy tudva erkölctelen czélokra közvetítést eszközöljön.

11. §. A közvetítő és cselédszerző üzetlajdonos a rendőr főkapitányság külön engedélyével, kellő rendben levő igazoló iratokkal bíró helyi üzetlajdonosok szállással is elláthat.

12. §. Az üzetlajdonos köteles a nála jelentkező helyi üzetlajdonosokat, — akár nála maradnak szálláson, akár nem, — a jelentkezéstől számítandó 24 óra alatt a rendőr főkapitányságnál (rendőri bejelentő hi-

vatálnál) bejelenteni, bejegyeztetni és rendes tartózkodási jeggyel elláttatni.

13. §. A szállásadásra is jogosított cselédszerző helyi üzetlajdonos 8 napnál tovább meg nem tühret, hanem az ilyennek még továbbra is ott maradásáról jelentést tenni és újabb tartózkodási engedélyt szerezni köteles.

14. §. Kétszer 8 napnál további időn át is hely nélkül levő munkás vagy cseléd részére további tartózkodásra rendőri engedély nem adható, hanem az oly egyén, a ki a közbiztonságot és erkölcsiséget veszélyeztet, ha idegenek, a városról kiutasítandók; az üzetlajdonosok, ha ily egyénekről tudomással bírnak, azokat a kerületi alkaptányságnál bejelenteni kötelesek.

15. §. Azon esetben, midőn a cseléd felfogadása cselédszerző közvetítés mellett történik, a rendőri nyilvántartásba való bejelentés kötelezettsége a cselédszerzőt illeti, mely esetben a be nem jelentéssel szemben büntetés az illető cselédszerző irányában alkalmazandó.

16. §. A foglalkozást és cselédszerzést közvetítő üzetlajdonos az üzetében összes alkalmazottakat a rendőr főkapitányságnál előre is bejelenteni, a rendőri és közkeresetségi szempontból alapos kifogás alá jöhető egyének alkalmazása iránti szándékától elállani, a már alkalmazott ily egyéneket azonban elbocsátani, végre az alkalmazott egyéneknek az üzleti dolgokból kifolyó eljárásaiért teljes felelősséggel tartozik.

17. §. Az a közvetítő vagy cseléd szerző, a ki a jelen szabályrendelet határozatai ellen vét: az iparhatóság által 50 forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő, esetleg az 1884. évi XVII. t. czikk 155. §-a értelmében köztisztviselési cselédszerző jogától az iparhatóság — előre becsótást vizsgálva és tárgyalás után — meghatározott vagy határozatlan időre megfoszthatja azt, a kinek oly ténnyek merültek fel, a melyek őt iparának üzhetébe tekintetében a közkeresetségi és a közrendszertől szempontjából megbízhatatlannak tüntetik fel.

18. §. Azok, a kik foglalkozást közvetítő avagy cselédszerző üzetet az 1884. október 1-je előtt szerzett jogositvány alapján tartanak, üzetük gyakorlásánál jelen szabályrendelet határozatait szintén megtartani kötelesek.

Kelt Debreczenben, sz. kir. Debreczen város törvényhatósági bizottságának 1885. január 26-án s folytatva tartott közgyűléséből.

A felolvasó kör estélye.

Debreczen febr. 4.

A rossz idő, esővel és sárral (pedig közelebb az aszfaltot is utcaiznak vannak) meg azon kényeszerűség, hogy a választmányának a holnapi esti tanács-ülés végett le kellett mondani a meg szokott esztendőkről, ha az annyira alkalmatos nagytanácssteremben ghajtja minden estélyét megtartani: az állandó közönség felét otthon marasztalta.

Pedig ezáltal is élvezetes felolvasásokban részesültünk.

Először Dr. Öreg János állott az asztalhoz, sok érdekes mindenféle példával fűszerezett felolvasást tartván, az állatok szellemi életéről. Igen szellemi életéről. Mert — mint említ — senki nem tagadhatja meg, hogy azok számtalan észszerű cselekményeket visznek végbe. És az állatvilág nemcsak testi, hanem lelki s erkölcsi tekintetben is olyan, mintha az embert alkotó részreire osztható szelylely, mert az embernek szellemi tulajdonságai, még a legmagasabbakat sem véve ki, az állatvilágban bizonyos fokig kiképződ-

tértek azok az egyenes utról, s ismét más irányt vettek.

Legokosabb lesz gazduram, ha Pestre megyünk egyenesen, — szólott az öreg legény.

A fiatal gazda helyben hagyta. S most gyorsan siettek Pest felé. Es Baláz egy nappal később mint a hogy levelet kaptam maga is itt volt már nálam. Mit itt a fenetbi sorokban leírtam, annak egy részét már előszörval adta elő.

— Mindig mondtam én, tekintetes uram hogy jó vége nem lesz ennek az ismeretségeknek, — szólott szomorúan. Szegény Julcsa!

Hanem aztán ökleit összeszorítva fenyegetőleg tevő hozzá:

— No, az Isten legyen irgalmas annak a gazembernek a ki elcsábította!

Szememben vad tüzet láttam megvillani. A különben esendes ember egész átváltozottan látszott.

Nem ereszhettem így Halmayhoz őt. Rajta akartam menni a fiatal molnár gazdával együtt most miudjárt. Bosznert lihegett mindkettő.

Beláttam, hogy heveskedésekkel mindent elrontanak. Halmay tagadni fog mindent, s Julcsának bizonyára nem találnak így nyomára. Mihelyt észreveszi Halmay, hogy üldözik, mindent elfog követni, hogy a leányt jól elrejtse.

Nem nyilt támadással kell itt fellépni, hanem mesterséges utakon jutni célhoz. Először is Julcsának rejtékét kell fölfedezni. De minden lépést titokban kell e végre tenni Halmay ne tudja meg, hogy miben fáradozik; ne tudja meg azt sem, hogy Julcsának fivéré s Balázs itt vannak. Nem kell gyanút fölkelteni. Bizonyára gondoskodott o előre rej-

ve vannak, vagy legalább annak alapelemei benne rejtőznek.

Enek igazságát egy sereg példa bizonyítja. Az állatok szellemi működése különösen az ösztön működésében nyilatkozik, melynek kezdete mindig megfontolt, öntudatos cselekmény szokott lenni, s csak a hosszabb gyakorlás s az azzal járó megszokás folytán lesz az öntudatos, észszerű cselekvéssé, a mint ezt az emberek közt is tapasztalhatjuk, a táncolás, lovaglás, zongorázásnál stb.

Hogy az állatnál az ösztön oly magasra fejlődik, magasabba mint az embernél, azt az életkörülmények állandósága és az átörökítés teszi, mert a faj mindig keveredetlen maradván, — apáról-apára által megy. — Az állatok szellemi működése, számtalan tapasztalatból, megfigyelt jelenségekből következtethetőleg abban is nyilatkozik, hogy egyes érzékeiteit valami egészszé vonja össze, a dolgok közt levő hasonlatosságot s különbséget, az aki egymásután fölisméri helyiely, idővel tisztában van, sőt még némi számfogalmi is vannak, hogy cselekvését a tett tapasztalatok után változtatja. Még többet is mondhatunk e szellemi életéről. Mert az állatnál megtalálhatjuk a beszéd ama kezdetleges formáit, melyek az emberi beszédnek a kiindulási pontját képezhették. Ilyenek az indulathangok, a hang és taglejtések. Példák bizonyítanak. Nem kevésbé figyelemreméltók az állatoknál ezek érzélmény jelenségei, melyek fájdalom, öröm, hála, harag, düh, rokonérzet, szülei szeretetben stb. nyilatkoznak. Sőt még némi erkölcsi érzet is található nálok. Ime egy péda. Valaki tréfából ludotjást csempészett a golyafészekbe. Az anya gyanutlanul kiköltötte azt. Midőn előbujt a pelyhes magzat a golya papa bosszusan nézdegelte a gyanus sarjadékot s hangosan kelepet. Az anya, mint valami tetten kapott szegény bűnös, le-horgasztott fejfel hallgatta a rászórt szidalmakat. Erre a himgolya elrepült, de nemso kára többet magával tért vissza. Midőn azok is megszembélték a bűnjelt, a gonosz csiny ártatlan áldozatának estek s a vélt hűtlen házastársat csöreikkel agyonvagdalták. Végeztül nem lehet említés nélkül hagyni azt sem, hogy minden állat, melynek egy kis emlékező tehetsége van, szelidíthető s egy kis fokig tanítható is.

A második felolvasó Révész Kálmán főiskolai senior volt, egy felette alkalomszerű themáról a tánczról beszélvén el egyetmást, nem különös egyéni hajlamból, — mint ő maga megjegyzi, — hanem mert az uralgó idény, a farsang, mely gyön, örüségében igában tart férfikat és nőket, bizonyára érdekessé teszi. A csinos kis felolvasásról, melyet folytonos d-rült hangulatban s élénk figyelemmel hallgatott a közönség, ez alkalommal szükségtennek tartjuk bővebben emlékezni meg, miután azt legközelebb egész terjedelmében közölni fogjuk.

A közönség mindkét felolvasást zajosn megtapsolta és megéljenzete.

Polgármesteri jelentés

— január hórl. —

I. Rendszert.

A rendőrség által különböző vétségek és kihágásokért letartott:

lopásért	7
rendőri kihágásért	56
összesen	63

ezen közül átadott az illetékes kir. bíróságnak 7, a rendőrség által megbüntettetett 56. A városból eltoloncoltatott 34 keresztül toloncoltatott 12 összesen 46

Polgármesteri jelentés

— január hórl. —

I. Rendszert.

A rendőrség által különböző vétségek és kihágásokért letartott:

lopásért	7
rendőri kihágásért	56
összesen	63

ezen közül átadott az illetékes kir. bíróságnak 7, a rendőrség által megbüntettetett 56. A városból eltoloncoltatott 34 keresztül toloncoltatott 12 összesen 46

tehelyről Julcsa számára, egyrészt azért is, mert némileg meglehet, hogy tartott üldözéstől a molnár részéről, de másrészt főleg azért, hogy jámbor és erényes hirnevének ártalmára ne legyen a nem éppen jámbor és ártatlan viszony.

Bizonyos, hogy Julcsa nem Halmay szálásán van elrejtve, hanem más valahol; a legelső tehát, mit szükséges lesz tennünk, gondoskodni egy pár biztos emberről, kik Halmay után leselkedjenek s vigyázzanak minden lépésére. Remélem, hogy ily módon pár nap alatt okvetlen megtudjuk, hol a leány. Ha Julcsát megtaláltuk, akkor aztán átengedhetem csábítóját a testvér s a hü öreg legény bosznájának.

Megvallom, aggódtam, hogy megengedjem-e ezt. Féltem e keseredettségtől. A boszu olyan lehet, hogy véget vet egy elvetemült ember további gonosz tetteinek azáltal, hogy véget vet életének; de mi történik aztán Balázsszal s az ifju molnár gazdával? Remegnem kellett e két becületes ember életéért, kik a harag vad kitörésében képesek lesznek egy gazembert megölni. Nem engedhettem meg ezt, s minden erővel ellene kellett működnem, bár egy démoni hajlam lelkemben halálra kívánta Halmaynak, s önkéntelen örömet éreztem azon gondolat fölött, hogy e nyomorult gazember most elkeseredott ellenségeinek körmei közé akad.

Mégis tartóztattam minden módon e két boszútól lángoló férfi hevesességét. Minden nap, mely elmúlik, hiti a vér forrongását, a lázas boszuvágyat.

Nehezen sikerült reá birmom e két embert, hogy szavaimra hajoljanak, s hirtelen támadás helyett óvatosan igyekezzenek hurrakra keríteni Halmayt. Első és fődolog,

II. Iparügy.

A rendőr kapitányság, mint I-ső fokú iparhatóság által különböző iparágak önálló gyakorolhatása végett 18 egyén látottat el igazolvánnyal, kiktől 5 frtjával 90 frt ipardíj, és 6 idegen illetőségűtől 10 frtjával 60 forint városi díj vétetett be.

Honvédelmi ügy.

A f. évi sorozásra vonatkozó sorshuzs január 15-én megejtetett.

A katonai létszám volt:

1., közös hadseregbeli 1235 ember 517 lóval.

2., honvéd 277 embet 91 lóval, együtt 1462 ember 608 lóval.

A lakosságánál be volt szállásolva, állandóan: 107 ember 81 lóval, mint átvonuló 3 törzs, 5 főtiszt és 39 ember 10 lóval.

IV. Adóügy.

Országos adó fejében befizetett-tett a lakosság által:

1876—84. évi adóba	7263 frt. 18 1/2 kr.
3299 " 25 1/2 "	
252 " 54 1/2 "	
összesen	10814 " 98 1/2 "

Befizetettett továbbá:

Hadmentességi adó	334 frt. 47 kr
Helybeli illeték	49 " 27 "
Idegen adó	76 " 06 "
" illeték	1125 " 29 "
Közmunka válttság	475 " 30 "

V. A községi bíróság ügyforgalma.

Uj panasz bejelentetett 292

Ítélet által eldöntetett 142

Egyeségg köttetett 60

Megszünt ügy 115

Vidéki megkeresés jött 10

Végrehajtás elrendeltetett 165

" foganatosított 25

Árverés elrendeltetett 38

Felbávitell felterjesztetett 20

Debreczen 1885 február 3.

Simonffy Imre

kir. tanácsos, polgármester.

Napi hírek

— A szombati táncvigalomra újabb felhívjuk a t. közönség figyelmét. Tudvalévő, hogy a helybeli iparos ifjuság önképző egylete által a „Bika” vendéglőben tartandó bárlól van szó, mely ezuttal kiváló sikerűnek ígérkezik lenni. E táncvigalomra a közönség széles körében nagyban folynak a készülődések, s a rendező bizottság kellő intézkedéseket tett, hogy a megjelölt közönség igényei minden irányban kielégítve legyenek.

A Bika vendéglő nagyszerű ezuttal különös gonddal lesz felkészítve, a tánczenét pedig a Magyarai testvérek zenekara fogja előadni; az éttermekben zamatos ételek és jó italok kiszolgáltatásáról Fehér Hermann vendéglős jó hirneve kezeskedik. Az iparos ifjusági egylet alapító és pártoló tagjai valamint minden iparügyi barát felkértek ennél fogva, hogy az egylet e táncvigalmán minél nagyobb számmal megjelenjen, s ezáltal a kitűzött nemes czél elérését előmozdítani sziveskedjenek. A bárendező bizottság.

— A főiskola köréből. Megjelent a hittanszaki önképző társulat nyomtatott „Közöny”-ének 4. dik száma, érdekes és változatos tartalommal. Mindjárt a lap elején olvasható Révész Kálmán főiskolai szenior tollából Debreczen város reformáció előtti történetéből egy pár olyan adat, melyet sem

mindig megkérdezték, hogy igazam van, s elfogadták tanácsomat. Én viszont megígértem, hogy gondoskodni fogok két ügyes kémről, s mielőtt valamit hallok ezektől, értesíteni fogom arról őket.

Megígértem s meg akartam tenni mindent e szegény leány érdekében, a mit tennem lehet. Szemrehányást tevők önmagunknak, hogy miért nem léptem föl előbb, míg késő nem volt, e gyermek kiábrándítására. Némileg vádoltam önmagamot a bekövetkezett szerencsétlenségért. Miért nem igyekeztem megelőzni ezt? Az öreg legény bizalommal jött hozzám, remélve, hogy segíteni fogok talán a leány helyzetén; s mit tettem én? Késlekedés, habozás, folytonos óvatosság visszatartott attól, hogy valamint cselekedjem. Szinte szégyelni kezdtem önmagam előtt, hogy öreg vagyok s az öregség hibái, a lassu megfontolás, a szerfölötti óvatosság ritkán és nagysokára érlelik tette szándékaimat.

Most végre közelget a perc, midőn cselekedni kell.

XIX.

Az elhatározó lépés.

Alig távozott el tőlem Balázs legény a fiatal molnár gazdával, egy szolgá levelet hozott Halmay urtól. Első levél volt, mit tőle kaptam; remélem, nem fogja több követni.

Halmay e levélben azon kérdést intézte hozzám: megadjuk-e az általa kívánt nyolcvan ezer forintot vagy nem? Noha megmondhatnánk már eléggé a dolgot, háromórát időt ad még egyszer utolszor meggondolásra Leveleknél letyke, szemtelen és elhatározott hangja arra látszott mutatni, hogy még

Szücs István történelme (A debr. r. cs. sítenek bizonyos szivességéből zölni fogja. Nos önképzők kellékeiről érte társzerkesztés és nyelvtan terjedelmes és gozott tanulmány. A nemes tan legjobban érd laszra” czim dik számmal taciussas” cz kecskéje a „S választ-ára felel a jelen exegetikai és Csécsi Imrét gyönyörű val ügyese szerhet előfizetni 1 frt, 70 krre lához küldend Városházával.

— Uj ü ismét egy gaz taggal gyarap Dr. Kemény több éveken László kir. ké téren öregbit napján, a Bú ság előtt, az letette.

— A k közölt szabály fordult elő. Linkamérést k „esetleg” „csak debr. vak helyett adathatik, ki tól az érvény jogositványt vak: „a külv hatók” kima

— A iki évfolyama Nagyvil továbbá az évfolyamát k Ellenőrszék

— Tal ucza elején tatott; beiga leti kapitány

— Ujs a képviselő összes becsi arra, hogy utasította, k képviselők s vételével, a egyéb helyis hirlapirók ig ki v a n s a g elhatározták a ház ban tisztiüket. E újágirói vé védje a zst akciót indits de nem lehet képviselő k

— Ny pir napja m somat, s in szaporodott Tekintetes

— A k mindig megkérdezték, hogy igazam van, s elfogadták tanácsomat. Én viszont megígértem, hogy gondoskodni fogok két ügyes kémről, s mielőtt valamit hallok ezektől, értesíteni fogom arról őket.

Megígértem s meg akartam tenni mindent e szegény leány érdekében, a mit tennem lehet. Szemrehányást tevők önmagunknak, hogy miért nem léptem föl előbb, míg késő nem volt, e gyermek kiábrándítására. Némileg vádoltam önmagamot a bekövetkezett szerencsétlenségért. Miért nem igyekeztem megelőzni ezt? Az öreg legény bizalommal jött hozzám, remélve, hogy segíteni fogok talán a leány helyzetén; s mit tettem én? Késlekedés, habozás, folytonos óvatosság visszatartott attól, hogy valamint cselekedjem. Szinte szégyelni kezdtem önmagam előtt, hogy öreg vagyok s az öregség hibái, a lassu megfontolás, a szerfölötti óvatosság ritkán és nagysokára érlelik tette szándékaimat.

Most végre közelget a perc, midőn cselekedni kell.

XIX. Az elhatározó lépés.

Alig távozott el tőlem Balázs legény a fiatal molnár gazdával, egy szolgá levelet hozott Halmay urtól. Első levél volt, mit tőle kaptam; remélem, nem fogja több követni.

Halmay e levélben azon kérdést intézte hozzám: megadjuk-e az általa kívánt nyolcvan ezer forintot vagy nem? Noha megmondhatnánk már eléggé a dolgot, háromórát időt ad még egyszer utolszor meggondolásra Leveleknél letyke, szemtelen és elhatározott hangja arra látszott mutatni, hogy még

mindig megkérdezték, hogy igazam van, s elfogadták tanácsomat. Én viszont megígértem, hogy gondoskodni fogok két ügyes kémről, s mielőtt valamit hallok ezektől, értesíteni fogom arról őket.

Megígértem s meg akartam tenni mindent e szegény leány érdekében, a mit tennem lehet. Szemrehányást tevők önmagunknak, hogy miért nem léptem föl előbb, míg késő nem volt, e gyermek kiábrándítására. Némileg vádoltam önmagamot a bekövetkezett szerencsétlenségért. Miért nem igyekeztem megelőzni ezt? Az öreg legény bizalommal jött hozzám, remélve, hogy segíteni fogok talán a leány helyzetén; s mit tettem én? Késlekedés, habozás, folytonos óvatosság visszatartott attól, hogy valamint cselekedjem. Szinte szégyelni kezdtem önmagam előtt, hogy öreg vagyok s az öregség hibái, a lassu megfontolás, a szerfölötti óvatosság ritkán és nagysokára érlelik tette szándékaimat.

Most végre közelget a perc, midőn cselekedni kell.

XIX. Az elhatározó lépés.

Alig távozott el tőlem Balázs legény a fiatal molnár gazdával, egy szolgá levelet hozott Halmay urtól. Első levél volt, mit tőle kaptam; remélem, nem fogja több követni.

Halmay e levélben azon kérdést intézte hozzám: megadjuk-e az általa kívánt nyolcvan ezer forintot vagy nem? Noha megmondhatnánk már eléggé a dolgot, háromórát időt ad még egyszer utolszor meggondolásra Leveleknél letyke, szemtelen és elhatározott hangja arra látszott mutatni, hogy még

mindig megkérdezték, hogy igazam van, s elfogadták tanácsomat. Én viszont megígértem, hogy gondoskodni fogok két ügyes kémről, s mielőtt valamit hallok ezektől, értesíteni fogom arról őket.

Megígértem s meg akartam tenni mindent e szegény leány érdekében, a mit tennem lehet. Szemrehányást tevők önmagunknak, hogy miért nem léptem föl előbb, míg késő nem volt, e gyermek kiábrándítására. Némileg vádoltam önmagamot a bekövetkezett szerencsétlenségért. Miért nem igyekeztem megelőzni ezt? Az öreg legény bizalommal jött hozzám, remélve, hogy segíteni fogok talán a leány helyzetén; s mit tettem én? Késlekedés, habozás, folytonos óvatosság visszatartott attól, hogy valamint cselekedjem. Szinte szégyelni kezdtem önmagam előtt, hogy öreg vagyok s az öregség hibái, a lassu megfontolás, a szerfölötti óvatosság ritkán és nagysokára érlelik tette szándékaimat.

Most végre közelget a perc, midőn cselekedni kell.

XIX. Az elhatározó lépés.

Alig távozott el tőlem Balázs legény a fiatal molnár gazdával, egy szolgá levelet hozott Halmay urtól. Első levél volt, mit tőle kaptam; remélem, nem fogja több követni.

Halmay e levélben azon kérdést intézte hozzám: megadjuk-e az általa kívánt nyolcvan ezer forintot vagy nem? Noha megmondhatnánk már eléggé a dolgot, háromórát időt ad még egyszer utolszor meggondolásra Leveleknél letyke, szemtelen és elhatározott hangja arra látszott mutatni, hogy még

mindig megkérdezték, hogy igazam van, s elfogadták tanácsomat. Én viszont megígértem, hogy gondoskodni fogok két ügyes kémről, s mielőtt valamit hallok ezektől, értesíteni fogom arról őket.

Megígértem s meg akartam tenni mindent e szegény leány érdekében, a mit tennem lehet. Szemrehányást tevők önmagunknak, hogy miért nem léptem föl előbb, míg késő nem volt, e gyermek kiábrándítására. Némileg vádoltam önmagamot a bekövetkezett szerencsétlenségért. Miért nem igyekeztem megelőzni ezt? Az öreg legény bizalommal jött hozzám, remélve, hogy segíteni fogok talán a leány helyzetén; s mit tettem én? Késlekedés, habozás, folytonos óvatosság visszatartott attól, hogy valamint cselekedjem. Szinte szégyelni kezdtem önmagam előtt, hogy öreg vagyok s az öregség hibái, a lassu megfontolás, a szerfölötti óvatosság ritkán és nagysokára érlelik tette szándékaimat.

Szücs István (Debreczen város történelmében) sem Chilkó László (A depr. r. cath. egyb. történetében) nem erősítenek bizonyítékokkal. E cikket — szerző szíveségéből — a Debr. Hírlap holnap közölni fogja. Illyés Eudre a kiadótulajdonos önképzőkör elnöke az „egyházi ének kellekéről értekez. Azután jön Sass Béla társzerkesztőtől „A Jvhv. név, főleg a kiejtés és nyelvtani elemzés szempontjából“ című terjedelmes és sok alapos készütséggel dolgozott tanulmányból a befejező közlemény. A nemes tanuló itjuságot azonban ezuttal legjobban érdekli a „Viszhang a pataki válaszra“ című czikk. Ugyanis a harmadik számnak lapunk által is közölt „Si-tacuisse“ című vegyes közleménybeli cikkekéskéje a „S pataki ifj. Közlöny“ hosszabb „válasz“ára adott okot. Erre a válasza felel a jelen czik, mely egyh. történelmi, exegetikai és kritikai téren mozog. A tárcza Csécsi Imrétől „Hallgass szivedre“ című Gyönyörű vallásos költeményt tartalmaz. Az ügyesen szerkesztett lapra még mindig lehet előfizetni, helyben 1 rt. 50 kr. vidékről 1 rt. 70 krral. Az előfizetési pénz Sass Béla-hoz küldendő. (Andaházy Szilágyi intézet Városházával szemben).

— **Uj ügyvéd.** Helybeli ügyvédi karunk ismét egy gazdag gyakorlati ismeretekkel bíró taggal gyarapodott Dr. Kocsár Gábor, ki előbb Dr. Kemény Mór ügyvédi irodájának volt több éveken át irodavezetője, utóbb Nánássy László kir. közjegyző irodájában, a közjegyzői téren öregbítette ismereteit — folyó hó 4-ik napján, a Budapesti ügyvéd vizsgáló bizottság előtt, az ügyvédi vizsgát kitüntetéssel letette.

— **A korezmákra vonatkozó** tegnap közölt szabályrendeletben néhány fontos hiba fordult elő. Így a 3 §-ban e szavak: „a pálinkamérést kivéve“ kimaradnak; a 9 „ban az esetleg“ szó kimarad, a 27-ik §-ban a „csak depr. okleveles polgárnak adatik szá vak helyett ezek jönnek: „oly egyének adathatnak, ki az italmérésre a városi tanács-tól az érvényben levő közs. szab. értelmében jogosítványt nyert.“ Végül a 31 §-ban e szavak: „a külvárosokban egyáltalán nem újít-hatók“ kimaradnak.

— **A „Képes Világ“** 1866-67 68 69-70-iki évfolyamait; a „Magyarország és Nagyvilág“ 1867 68-69-70-iki évfolyamát továbbá az „Ország Világ“ 1871-iki évfolyamát keresi megvételre a „Debreczeni Ellenőr“ szerkesztősége

— **Talált arany gyűrű.** A kismester uca elején egy karika arany gyűrű találtatott; beigazolás után átvehető a 2-ik kerületi kapitányságnál. Harangi

— **Ujságírók és parlament.** Smolka a képviselőház elnöke levelet intézett az összes bécsi lapokhoz, melyben hivatkozva arra, hogy Schönerer nyílt ülésben rendre utasította, kijelenté, hogy bizonyos tisztán képviselők számára fentartott helyiségek kivételével, a hírlapírók a ház folyosóin és egyéb helyiségekben is tartózkodhatnak. A hírlapírók igazolási jegyet kapnak. A lapok, ki kívánják teljesítve lenni, erre elhatározták, hogy ismét megjelennek a házban s rendezen végzik tudósítási tisztüket. Egyuttal azonban alakítottak egy újságírói végrehajtó bizottságot, mely megvédi a zsurnalisztika érdekeit és esetleg akciót indítson. A béke egyelőre helyreállt, de nem lehetetlen, hogy bizonyos hevesvéré képviselők ismét botrányt fognak előidézni.

— **Nyilvános köszönet.** — Még csak pár napja múlt, hogy közhírré tettem felhívásomat, s íme már is igen érdekes ajándékkal szaporodtak iskolánk pénz gyűjteménye Tekintetes Nagy Pál főiskolai tanár úr neve-

mindig megfoghatatlan makacssággal ragaszkodik kívánságához. — Ez emberrel többé alkudni nem lehetett.

Megírtam neki, hogy egy fillérel sem ajánlhatok többet, mint amit alánőttem. Egy beütél sem írtam egyebet; fölösleges volt köztünk minden egyéb szóváltás.

Megvételssel dobtam levelet a földre. A mint aztán izgatottan kezdtem föl s alá sétálni szobámban, szemembe ötlött a levél, fölvettem, összehajtottam és eltettem. Az ember nem tudja, nem veheti-e valamikor hasznát?

Terhes gondolatok foglalták el agyamat. Koponyám hátsó része, mint valami nehézsúly alatt, tompa fájdalmat szenvedett, s oly rendkívül érzékeny volt, hogy minden legkisebb mozdulásra, mintha egy-egy hur rezdült volna meg, benn a test minden részéből az agyba vezet, benn a koponyában rezgett a fájdalom, visszaütödvé a koponyacsontokon s átmettsze az agyvelőt.

Terhemre esett a járás. Minden mozdulat rázkódást okozott agyamban. Leültem. Éreztem egész lényemen azt a kábultságot, mely nagyon különbözik azon kellemes bágyadságtól, mit fárasztó munka elvégzése után érzünk. E kábultság alatt ugy éreztem, mintha idegim mind mereven ki volnának feszítve, nyugtalanított és ellankasztott egyuttal valami, s mialatt forró és izgatott volt fejem, a szellem mégis ólomszárnnyon, lomhán, erőtelve birt csak mozdulni, s a gondolat eltoppant.

Pedig ha valaha, ugy most volt szükségem meggondolásra. — Elhatározó lépést kellett tenni Etelka ügyében. Így vagy úgy, véget kellett vetni valami módon e gyötrelmes bizonytalanságnak.

zetesen egy 100 darabból álló gyűjteményt volt szives a mi pénz gyűjteményünk gyarapítására ajándékozni. E száz darab közt van egy északamerikai arany dollár; — 20 darab részint régi részint jelenkori és még most is forgalomban levő külföldi értékes ezüst pénz; — 73 különböző korból való réz pénz; — 4 darab emlékérem és 2 darab ugynevezett Kosuth-bankjegy. — Piribauer Alajos tanár úr is hasonlóan több s részben ritka ezüst és réz pénzt volt szives ugyan csak gyűjteményünk gyarapítására ajándékozni. — Fogadja mindketten iskolánk nevében mondott szíves köszönetemet. — Debreczen. 1885. február 5-én — Fazekas Sándor reális. helyigazgató.

— **Egy tanító puszta iskolába** 12 gyermek elemi oktatására kerestetik, értekezhetni e lapok szerkesztőségében.

— **A Pávy család** részéről a már eddig nyugtázott összegén kívül ma 5 frtot vettünk Molnár Jank a kisasszonytól, kinek kis leányövéndékei gyűjtötték a szép összeget.

— **Szüdhány történet.** Hamisítatlan magyar dohánynyal házalt a napokban egy tönkrement gazda, ki mióta elvették a házát — sok mindent megpróbált, míg végre csempeszetre adta a fejét. Bevetődött D. Lajos eszmadiaóhoz is, de vásárt nem csinálhatott vele, mert a mester nagyon pocskék árát akarta szabni a szép piros levelű portékának. Már menőben volt a gazda, mikor a eszmadia utána kiált: „No, ha nekem nem adja husz forinton alól, vigye legalább a sógoromhoz azt a jódohányt, annak több pénze van, hát-ha megveszi.“ S elküldte a szegény embert a sógorához, jól megmagyarázván, hogy az hol lakik és kinek hívják. A gazda élt a tanácsosal s beállított a sógorhoz. Mekkorát dobbant azonban a szive, mikor a eszmadia sógora egyszer csak így szól: „Ugyan ki volt az az armányos, a ki ide küldte magát? Hiszen ez itt a fináncokaszárnya, én meg a fináncmester vagyok.“ Rövid magyarázgatás után kiderül, hogy a eszmadia haragból küldte veszedelme a jártaatlan tenkei embert, azon való bosszúságában, hogy félig ingyen nem akarta nekikadni a dohányt, Ekkor a szemléző így gondolkodott: „Ezen a szegény emberen nincs mit keresni, de hadd lakoljon az armányos eszmadia, ki most bizonyára nagyokat nevet a csirizes markába.“ Ezt megfontolván, teljes bünbocsánatot ígért a fölvilágosított embernek, ha visszamegy a eszmadiaóhoz s annak valamiképp nyakába szózza a dohányt, ugy a hogy kérte. A gazda örült a szabadulásának s negyedóra mulva már a eszmadia házában volt a dohány. Másik negyedóra mulva már hat finánc jelent meg a mesternél a tilos portékát elvitték tőle. Ez azonban csak a kisebbik baj volt; az igazi veszedelem csak napok mulva következett be, midőn a fondor eszmadiamestert 150 frt pénzbírságra ítélték, s háza, kertje lévén, rajta szépen be is hajtották.

— **Százötven ember egy uszó jég-táblán.** Linz közelében vasárnap Ottenschein-nál egy mintegy 150 főből álló nagy társaság korecsolyázott a Duna simára fagyott jég tükrién; midőn egyszerre az egész nagy jégtábla, melyen a társaság mulatott, elvált a parttól s megindult lefelé. Óriási ijedség fogta el a korecsolyázókat s ezek közül néhányan, kik a part közelében korecsolyáztak, felhasználták az első perceket és a partra ugorva biztonságba helyezték magukat. A közönség nagy részének azonban nem sikerült partra jutni s ha néhány férfi nem bátorítja a megrémült nőket, hogy csak maradjanak nyugodtan, még nagyobb szerencsétlenség is történhetett volna. Így a jégtáblán maradtak

Készen volt tervem az utolsó szükség esetére. Még egyszer meg akartam gondolni azt, mielőtt Etelka elé lépek vele. Izidor volt főtámasza és bujtatója Halmaynak. Arról is bizonyos lehettem, hogy Izidor pénzzel is segíjezi Halmayt. Okvetlen nagy befolyást gyakorol reá, s nagy fölényrel bír fölötte. Elhatároztam egyenesen Izidorhoz fordulni.

— **Édes gyermekem, így** szóltam Etelkához, — csak egyetlen mód van, melylyel ön boldogságát megvásárolhatja. Halmay visszautasította minden ajánlatunkat. Tudom, hogy ön nem ragaszkodik a vagyonhoz s emlékezem reá, hogy midőn Alvéghné végrendeletében ön amaz örökséget nyerte ön ként le akart mondani arról. — Akkor én nem engedtem önnek azt; most én tanácsolom édes gyermekem, mondjon le arról.

Mosolygott, s oly készséggel, mintha arról lett volna szó, hogy egy darabka szalagot vagy valami értéktelen csecsebecsét ajándékozzon, rögtön lemondott az összes szép vagyonról.

Nem fájt legkevésbé nekik; egész lelki nyugalommal és elégteltséggel képes volt lemondani. Sohasem ragaszkodott a gazdasághoz.

Szükségesnek tartottam figyelmeztetni őt, hogy midőn e vagyonról lemond, sok benyemletről mond le azzal, ámbár Müller Béla vagyona még mindig elegendő arra, hogy megéljenek belőle; de mielőtt e elhatározó lépést tenné, fontoljon meg előbb minden eshetőséget, a legrosszabbat is, fontolja meg, hogy e lemondással teljesen szegényenyé teheti magát, teljesen vagyontalanná.

(Folyt. köv.)

szorosan egymáshoz húzódtak s várák a mentőket. A parton járó emberek észrevéve a nagy veszedelmet, valóságos hajtóvadászást rendeztek a lefelé haladó jégtáblára, midőn azonban egy hajónak sikerült végre közel jutni a jégtáblához, még nagyobb veszedelem fenyegette a rajtalevő 150 embert, mert mindenki a tábla ezen felére jutott, melynél a hajó kikötött s így könnyen felfordulhatott a jéglap. Néhány férfi figyelt meztetésére végre sikerült a félnékebbeke-rábirni, hogy nyugodtan várják be megmen-tésüket s így a korecsolyázók egyenként léptek a hajóba, mely lépést tartott a folyton haladó jégtáblával. A hajónak azonban többször meg kellett fordulnia a part és a jégtábla között, míg megmenthette valamennyi korecsolyázót, a mi szerencsére, sikerült is, s az ijedségén kívül senkinek semmi baja sem lett.

— **Humor.** Egy világhírlap má-ból: „Örizzük meg a barna nőktől, kerüljük a szökeket és vigyázzunk, nehogy a többiek-gyűljön meg a bajunk!“ — Huszárosan. A 48/49-iki hadjárat alkalmával, midőn a magyar hadsereg az osztrákok visszazsorította, a perdi bíró kérdi az öreg huszártól: „Hogy van az, huszáram, hogy maguk szennyesek, míg a szvalizesérek oly tiszták?“ „Nem csuda hogy oly tiszták, hisz Nagy Sárólótól ideig mindig puczuáltuk őket.“ — **Az álarcosos bálból.** „Szép maszk, te mindenkit boldognak tartasz.“ „Téged nem!“ „Miert teszlek épen velem kivétel?“ „Nem akarok ebben versenyezni a feleségeddel.“ — **Tolvaj tréfa.** Egy amerikai utól a társaskocsikban számtalanszor ellopták már a tárczáját; végre boszut akart állni a tolvajokon s a zsebébe üres tárczát tett, a beletett czédulára ezt írván: „No gaz fickó, most látotelek!“ Beült a társaskocsiba s egy kis utat tett; midőn azonban leszáll a kocsiról, szomoruan tapasztalja hogy a tárczája a zsebében van, nem lopta el senki. Még a cédula is benne volt, de ezen idegen kéz által ez a pár szó volt írva: „Ez rossz vicz volt! számár vagy!“ — **A k l a k k.** Egy nagy városi bálba egyik uracs kimegy a tereméből, magával vevén kalapját, melyet tánc közben is mindig a hóna alatt tartott. Midőn ismét visszajött a terembe, a lapos klakk helyett a hasonló laposságú fafedőt hozta be hóna alatt s csak a publikum derültsége jőzanította ki mámorából.

Színház.

Egy kedves ösmerősünket üdvözöltünk tegnap három évi távollét után a depr. szinpadon, Szathmári Árpádot, ki hat éven át volt dédelgetett kedvence az itteni közönségnek s jelenleg a szegedi színháznak tagja.

Igen tapintatosan jár kedvében a közönségnek Krecsányi, a mikor régi kedvenceit vendégszerelpetti, s ezek közül elsőnek Szathmári t választotta ki. Nem tulozunk, ha azt mondjuk, hogy Szathmári egyike az ez idő szerint élő legkitünőbb magyar színművészeknek, a mivel szemben a közvélemény akként tartozik kifejezést adni elismerésének, hogy mint annak idején Ró-na it, ugy most őt teszi meg országos hírvé daczára annak, hogy a vidéken futja meg pályáját.

A depr. közönség mindig szerette és kitüntette Szathmári Árpádot, kinek nagy tehetségét fölsimerte, és méltányolta. A viszontlátás örömet élvezni sietett tegnap a színházba, s a nézőtér egészen megtelt. A művész a szinpadra léptekor percekig tartó ovátióban részesült; óriási tapsvihar és éljenzés hangzott fel. — Szathmári könnyezve fogadta a kitüntetést, mely az előadás folyamán még sokszor gyakran nyílt jelenésben is megújult.

A vendég „Rang és mód“-ban az öreg Bannait játszotta. Megjelenése, találó maszk ja már beléptekor felbressztették a közönség figyelmét, azután elragadta az a természetes keresetlen, minden szavában, mozdulatában igaz játék, a milyennel kivüle csak egy Szigethi József dicsekedhetik. Mosolyra, haczajra ingerő kedélyével folytonosan jókedvben tartotta a közönséget, míg szívbel jövő igazán megható drámai játékkal pedig könyeket facsart a szemekből. A második felvonásban Bannai Gáborral való jelenésében meglepett az az óriási drámai erő a melynek kifejezést tudott adni. Szathmári első vendég fellépte diadallal járt, a mely bizonynyal a többi vendég játékok alatt is ismétlődni fog.

A vendégművészen kívül Foltinyné asszonyt produkált páratlan alakítást. Kükemey Vilma, Krecsányiné és Abonyi szintén nagy sikerrel játszottak.

A sárga dominó.

Egy fényes álarcosos ünnepegy alkalmával, mely a versaillesi palotában rendeztetett, különösen feltűnt XIV. Lajosnak egy sárga dominó, mely egy szokatlan magasságu erős termetű fedett. Követte őt, s észrevette, hogy az álarcos az étterembe ment és mesés étvágygal nyelte el a nagy mennyiségű ételleket és italokat. A király elvesztette őt szemel elői, midőn kilépett az étteremből, de mennyire elbámult, midőn ugyanazon sárga dominót, kit kevéssel ezelőtt oly csodálatraméltó étvágygyal látott falatozni, nemsokára másodsor is megjelenni

látta az étteremben és álmélkodva nézte, hogy mily pusztításokat visz végbe a felszolgáló ételék és italok között.

Néhány percz mulva eltűnt az álarcos, és Lajos király épen elbeszélte a különös esetet Etampes marquisnak, midőn harmadszor is az étterem felé látta közeledni ugyanazon sárga dominót. Az álarcos most is óriási étvágyat fejtett ki. A marquis erősen állította, miszerint lehetetlen, hogy egy közönséges ember fél óra alatt annyit ehessen és háromszor vacsorálhasson, mint ezt az álarcos tevé. A király ellenben biztosította őt, hogy ez ugy-naz a sárga dominó és hogy ő saját szemével látta, miszerint az eléje rakott ételleket mindig jóízűen elfogyasztotta és nem hagyta el.

A marquis meg akarván győződni a falánk álarcos kiletéről, hozzá közeledett és egy kék szalagoskrot tűzött észrevétlenül hátára Sárga dominónak néhány percz mulva csakugyan megjelent negyedszer is és még nagyobb étvágygyal látott hozzá a legfinomabb étkek elfogyasztásához. A király közelebb lépett hozzá és nem kételkedtetett többé benne, hogy ugyanazon sárga dominó volt, a kék szalaggal hátán.

— De mondd meg nekem, az ég szerelmére, kérdé a marquis, — miként vagy képes így nagymennyiségű ételleket és italokat elfogyasztani, mint ezt háromnegyed óra alatt most már ötödször teszed?

A dominó láthatólag megijedt és távozni akart.

— Oh, nem, kedvesem, ez nem megy, — szólalt fel most a király, — fejtsem meg előbb e talányt és tudd meg, hogy a király előtt állsz.

— **Kegyelem, felséges uram, kegyelem!** — kiáltá a szerencsétlen álarcos a király lábai elé borulva, — én a testőrök egyike vagyok, kik a palota kapuja alatt őrségen vannak.

— De ez még távolról sem magyarázza meg természetfölötti étvágyadat ímam, — felelé a király.

Végre küült a csiny A svajeci testőrök, kik ezen éjjel őrségen voltak a palotában, egy sárga dominót kölesönöztek maguknak, melyet egymásután öltöttek fel hogy a királyi termek büffetjében kedvük szerint lakmározhassanak. A király jóízűen nevetet ez ötlet fölött, két sült pulykával terhelte meg a sárga dominót és egy boros üvegekkel telt kosárral.

Etampes marquis aztán előtte lépdelt és fenhangon kiáltá: — **Helyet uraim és hölgyeim a sveiczi testőrség dominójának.**

Ezen est ama csekély mulattságok közé tartozott, melyen a szigoru szertartások királyát nevetni látták.

Legujabb.

(„Debreczeni Ellenőr“ eredeti távirata.)

Budapest, febr. 5. A főrendiház az ujonczilletékről szóló tjavaslatot vita nélkül megszavazta. Wartenleben Károly és báró Lónyay János főrendiházi tagok mentelmi jogát felfüggeszté.

Budapest, febr. 5. A képviselőház a gyámsági törvényt végleg elfogadta. A miniszterelnök Olay interpellációjára válaszolt a budai rakpart kiépítése tárgyában.

Budapest, febr. 5. A hírlapírók nyugdíjintézete javára rendezett sorsjáték főnyereményét Fischer nevű pénzér hamisított sorsjeggyel fölvette. Később az igazi nyertes Lampeckzy Lembergből jelentkezvén a család kiderült. Fischert a sztubnyai fürdőben elfogták, némi vagyona lévén 5000 frt. biztosítva van. Lampeckzynek a főnyereményt kiűzték.

Lisszabon, febr. 5. A nemzetközi congressust melyen 63 állam képviselve van Barboja miniszter üdvözölő beszéddel megnyitá, melyre Magyarország képviselője Gervay országos posta főigazgató válaszolt.

Felolvas szerkesztő és kiadó laptulajdonos Vártesi Arnold. Főmunkatára: Karczag Vilmos.

Nyilt-tér.

Vilmos Lajos söresarnokában holnap pénteken farsangi-fánk-estély tartatik a

Magyari Festvérek közremiködése mellett, tisztelettel **VILMOS LAJOS.**

Dr. Deák, budapesti fogorvos.

(ezelőtt Berlinben lovag Dr. Guérard udvari fogorvos és udvari tanácsos segédorvosa) Debreczenbe tévén át működését, tisztelettel jelenti, hogy mindennemű

FOG- és SZÁJBETEGSÉGET

gyökeresen kezel, odvas fogakat a legkitűnőbb anyagokkal töm (plombiroz) úgy, hogy azok hosszú éveken át használhatókká maradnak.

Készít egyes műfogakat és egész fogsorokat a legújabb amerikai légnyomatú szerkezet szerint, cs. kir. kizárólagosan szabadalmazott

rugalmas szájpaddal,

melyek nemcsak a beesett arcokat kitöltik, de jó hangzású beszédre és rágásra is tökéletesen alkalmasak.

A fogkő, vagy bármily lerakodmány által éktelelné vált fogakat kitisztítja.

A használatlanná lett fogakat és gyökereket eltávolítja.

Rendel d. e. 9—12-ig és d. u. 2—4 óráig, HAJDU-ház I-ső emelet, a „Bika” szállodával szemben.

Bejrat Nagycsapó-utca 1-ső kapu.

Kávét

a legtisztább ízűt és minőségűt legolcsóbban és legjobban szállít

Burghardt Károly Fr. Hamburgban.

Rio, jóízű	5 kg. 3.45 o. ó
Santos, finom és erős	4.40
Cuba, kékszöld, brillans	4.70
Java, aranyos, igen nagyszemű	4.90
Ceylon, ültetvény, erős, szép	5.30
Gyöngy Ceylon, különösen ajánlható	5.40
Mocca, igen finom és enyhe	6.30
Mocca, valódi arabia, nemes	6.30

Fenti árak 5 kilónként portómentesen, a vámot beletudva, utánvét mellett értetnek. Arlapok, valamint terv a szabadalmazott kávéfőléscsákáról ingyen és portómentesen.

A LEGJOBB CZIGARETTA-PAPIR

LE HOUBLON

francia gyártmány.
Cawley és Henry-től Párizsban.
Utánzásoktól mindenki óvatik.

A cigarettapapir csak akkor valódi, ha minden egyes lap LE HOUBLON bélyeggel és mindenik boríték az allant álló védjegyvel és aláírással el van látva.

Fac-Simile de l'Étiquette 17 Rue Beranger à PARIS.

63.
392. szám.

ÁRJEGYZÉK.

az „ISTVAN” gőzmalom

készítményeinek

— készpénz fizetés mellett. —

Árak ausztriai értékben

költségmentesen

KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN

ingyen zsákkal

AB Asztali dara nagyszemű	100 kiló	18.20
C. Szinte középszerű		17.20
O. Királyliszt		17.60
1. Lángliszt		17.20
2. Montliszt		16.60

3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	100 kiló	15.80
4. " 2-od rendű		15.—
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű		14.—
6. szinte 2-od " "		13.40
7. Közép kenyérliszt 1-ső " "		12.60
8. " " 2-od " "		11.60
8 1/2. Barna " 1-ső " "		10.20
9. Lángliszt " 2-od. á 70 klgr.		9.20
10. Veres liszt " á 50 klgr.		7.60
11. Finom korpa zsákkal 50 "		4.80
11. " " zsák nélkül		4.20
12. Durva korpa zsákkal á 50 klgr.		4.20
12. " " zsák nélkül		3.60
Simán őrlött búzaliszt zsákkal 75 klgr.		8.80
Ugyansz " " nélkül		8.20

DARA és LISZT.

25 kilós zacskókban

100 kilogramm zacskóval együtt
60 krajával árágábt.

Debreczen, 1885. jan. 17.

Kiseb vételeknél 60 krral drágább.

NYILATKOZAT.

Én Csillag Anna, az óriáshajú értesitem a n. é. közönséget, miszerint az általam feltalált hajnövesztő kenőcsöt, melynek 14 havi használata után 185 centiméter hosszú haját szereztem, — a t. közönségnek is rendelkezésére bocsátom. A kenőcs széküldése, melyből egy tégely használati utasítással együtt csupán 2 forint, egyedül és közvetlen gyáramból eszközöltetik. Minden hamisítás végett elhatároztam kenőcsömnek semmi néven nevezendő raktárt nem állítani. Ez okból kérem a tisztelt közönséget közvetlen gyáramhoz, még pedig egyszerűen

Csillag és társa
Budapesten.

czim alatt fordulni.
Mai napig több mint 15 millió hölgy és férfi, köztük Európa legjelesebbjei meggyőződtek hajam óriási hossza, szépsége és valódiságáról, mihez bő alkalmat nyújtott tizenöt havi utazásom, mely alatt Németország, Ausztria-Magyarország legnagyobb városáiban, mint Bécs, Berlin, Lipcse, Drezda, Hannover, Braunschweig, Magdeburg, Posen stb. megfordultam és hajamat bárkinek is megmutattam. Hirnevés hajnövesztő kenőcsöm orvosi tekintélyek által kitűnő jó szernek ismertetik el, különösen a haj és szakáll növesztésére nézve, nemkülönben, mint különlegesség fejjöres, hajhullás, kopra és kopaszfejség ellen. E kenőcs erősíti a hajtalajt, miáltal a haj és szakáll növesztését elősegíti a azonkívül a legfinomabb tojlette-kenőcs.

Mély tisztelettel:

Csillag Anna.

Czég: Csillag és társa Budapest király-utca 26.

Nincs többé fogfájás,

hogyba használtatik a

Fog-elixir

a tiszteletre méltó Benediktinus atyák,
készítménye a Soulaci apátságban;

a mely szer 1373-ban találtott fel, Boursaud Péter prior által és a mely később Maugis-Donno prior ur által lényegesen tökéletesítettet.

Ez utóérhetetlen szer a fogak tisztításához és konzerválásához — a foghús erősítéséhez és megemeléséhez a borkövet, megóvja a fogakat az elromlástól.

A lehellet rossz szagának elűzésére minden másféle fogvíznél hatékonyabb az Elixir. Ép ezért minden magas rangú körökben az egész világszerte használtatik

Főgyőnkéség: Bordeauxban Franciaország Seguin, 3 rue Huguérie.
Debreczenben: Szepessy és Kerekes disz. m. Schwarcz M. Benő és Rott S. férfi divat-tervezők és Rottschnek V. Emil gyógyszerárán.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betűkkel
GAZDAGON FELSZERELT

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN, PIACZ, SIMONFFY-ház,

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, diszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos ívek, hivatalos nyomtatványok,

MINDEN ALAKBAN

ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK,

FALRAGASZOK, KÖRLEVELEK, GYÁSZJELENTÉSEK LEVÉLFEJEK és LEVÉLBORITÉKOK,

báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.